

Nr 123.

Ankom till riksdagens kansli den 18 april 1939 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om återbetalande till Aktiebolaget E. L. Schüllerqvist av visst skattebelopp jämte ränta.

(3:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *T. Henriksson* väckt motion, nr 287, har hemställts, att riksdagen måtte medgiva, att ett skattebelopp, 62 803 kronor 16 öre, jämte ränta därå i enlighet med en av kammarrätten verkställd beräkning, må återbetalas till Aktiebolaget E. L. Schüllerqvist.

Av de handlingar, som varit för utskottet tillgängliga, har inhämtats bland annat följande.

Under år 1915—16 beslagtogs i England Aktiebolaget E. L. Schüllerqvist tillhöriga varor, huvudsakligen kaffe. Värdet av de beslagtagna varorna upptogs i bolagets inventariebok med 1 316 360 kronor 65 öre för år 1915, 1 699 482 kronor 48 öre för år 1916 och 1 310 913 kronor 81 öre för år 1919.

Under år 1920 träffades en uppgörelse mellan England och Sverige beträffande ett flertal svenska firmors beslagtagna varor. Även Aktiebolaget E. L. Schüllerqvist nödgades biträda denna uppgörelse, enligt vilken bolaget endast tillerkändes gottgörelse med 50 procent av varornas värde.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift den 7 februari 1927 anhöll bolaget, att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition om utbetalande till bolaget av ett belopp av 62 803 kronor 16 öre jämte ränta såsom ersättning för vad bolaget förmenade sig hava fått för mycket erlægga i kronoutskylder på grund därav att vissa i ärendet omförmälda, av England år 1915 beslagtagna varor i bolagets räkenskaper avskrivits först år 1920 i stället för, såsom enligt bolagets mening rätteligen bort ske, det år då beslagen ägt rum.

Över ansökningen avgåvos utlåtanden av kammarrätten den 15 och statskontoret den 19 mars 1927, vilka i huvudsak tillstyrkte framställningen.

I förnyat utlåtande den 20 juni 1928 hänvisade statskontoret först till en av auktoriserade revisorn Paul Norman verkställd utredning, enligt vilken bolaget för de till 1 310 913 kronor 81 öre i 1919 års inventariebok upptagna varorna från engelska staten »enligt 50 % uppgörelsen» och i försäkringsersättningar sammanlagt skulle uppburit 1 691 246 kronor 3 öre.

Vidare anförde statskontoret bland annat:

Bolaget åberopade nu såsom grund för sitt yrkande, att den förlust, som bolaget påstod sig hava lidit till följd av de av England visst år gjorda beslagen å varor, som sedermera icke eller endast delvis av England ersatts, berott på svenska statens bristande förmåga att hävda dess rätt. Med sådan utgångspunkt torde man emellertid icke kunna betrakta englandsbeslagen för visst år såsom en isolerad företeelse — lika litet som beslagen av allenast viss vara — utan man torde böra tillse, huru för varje sökandes vidkommande saken ställde sig, om hänsyn toges till samtliga beslag. En ovillkorlig förutsättning för en skattereglering borde vara, att det kunde påvisas, att förlust utöver eventuellt gjorda avskrivningar verkligen uppstått, därvid utebliven vinst eller förlorad ränta å varornas värde givetvis icke torde kunna anses såsom förlust. Hade genom ersättning från England tillsammans med den ersättning, som uppburits på grund av försäkringar, varornas ursprungliga värde med avdrag för eventuella avskrivningar blivit till fullo täckt, måste yrkandet att beslagåret få avskriva vissa varupartier få anses oberättigat.

Då bolaget enligt Normans utredning erhållit full valuta för det beslagtagna, ansåg statskontoret i enlighet med det anförda, att grunden för bolagets ansökan bortfallit och att förty kravet på skattereglering saknade berättigande.

Bolaget har därefter i skrivelse till Konungen den 26 oktober 1928 gjort gällande, att Normans utredning vore felaktig och att bolagets sammanlagda förlust å beslagen utgjorde cirka 480 000 kronor å de bokförda värdena.

Genom beslut den 15 februari 1929 fann emellertid Kungl. Maj:t bolagets ansökning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Beträffande de närmare detaljerna hänvisas till motionen.

Utskottet. Av den förebragta utredningen framgår, att ärendet tidigare varit föremål för Kungl. Maj:ts prövning och därvid icke föranlett åtgärd. Vid sådant förhållande och då, såvitt utskottet kan bedöma, några nya omständigheter därefter icke tillkommit, som kunna motivera ett frångående av Kungl. Maj:ts beslut, får utskottet hemställa,

att motionen II: 287 icke må vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 18 april 1939.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 121.